

فارسی پایه هفتم / هفته اول

فصل ۱: ستایش و حکایت

- (۱) الف- غلط زیرا توفیق به معنای موفقیت است / ب- درست / پ-ص / ج- خیر
- (۲) الف- آرامش / ب- مسخره کردن / پ-جمله / ت- صبح
- (۳) الف-۱ ب-۴ پ-۴ ت- الهی نامه
- (۴) ابد و هیشگی / قرآن کریم و مصحف / شکرگزار و متعبد / ستمگری و دراز دستی / کودکی و طفولیت
رهسپار و عازم
- (۵) غ/غ/ط/ت/ص/س/ظ/ز
- (۶) برخاست / سفر/ غریب/ خوار/ خویش/ اساس
- (۷) متردافات: توفیق و سازگاری / ظلمت و تاریکی / درازدستی و زورگویی/ فروغ و روشنایی/ عنایت و بخشایش
متضاد ها: غفلت و آگاهی/ غوغا و آرامش/ فارغ و گرفتار
- (۸) همنشین روح من است و-به غیر از نام تو نیست / پایه آفرینش هستی-از درگاه تو به دور است /
روشنایی جلوه خدا بدان و -شدت آشکارا بودن پنهان است/ سفر میکنم تا-پیام آور بهار بشوم
- (۹) یادم می آید که در زمان های کودکی سحر خیز بودم و عبادت می کردم / به پدر گفتم یکی از این افراد
هم بلند نمی شود و نیاز صبح بخواند/ آنچنان در خواب غفلت فرورفته اند که گویا به جای خوابیدن،
مرده اند/ عزیز پدر، تو هم اگر بخوابی بهتر از این است که به عیب های مردم بپردازی
- (۱۰) جان بازیم و خود را فدا کنیم/ از راه نیفتیم و گمراه نشویم/ دست گیر و کمک کن/ آن جهان و آخرت/
چاه و گمراه/ پریشان نشویم و آشفته حال نشویم
- (۱۱) ۳/۴/۱/۲

(۱۲) نظامی: خسرو و شیرین/ لیلی و مجنون/ اسکندرنامه/ مخزن الاسرار/ هفت پیکر

قیصرامین پور: به قول پرستو/ تنفس صبح/ مثل چشمه، مثل رود/ در کوچه آفتاب

سعدی: گلستان و بوستان

خواجه عبدالله انصاری: مناجات نامه و الهی نامه

شیخ محمود شبستری: گلشن راز